

Lovas István: Die Welt: A mi lapunk?

2016 február 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Aki nem hisz a csodákban, tegye félre ezt a cikket, mert a német sajtó egyik oszlopának, a Die Weltnek a váratlan és hirtelen színeváltozásáról szól.

E napilap korábban pontosan olyan volt, mint amilyennek olvasása alapján megismertük. Véleményünket csak meger?sítette Udo Ulfkotte bestseller könyvének róla írt véleménye, amelyet a megjelenés után pár nappal írt recenzióban e hasábokon idéztünk.

Ulfkotte nyomán idézzük föl azt a szerz?dést, amelyet annak az újságírónak alá kell írnia, aki e „konzervatív jobboldali" laphoz szeg?dik munkatársként: „E szerz?dés öt pontja közül az egyik a transzatlanti kapcsolatok támogatása, a másik Izrael állam lényegi jogainak hangsúlyozása, és a zsidó–német megbékélés el?mozdítása". Ulfkotte még hozzátette: „a német híradásokra a legnagyobb befolyást az Egyesült Államok és Izrael gyakorolja". Ami nyilván összeesküvés-elmélet, hiszen honnan is tudhatná a tutit az az Ulfkotte, aki éveken át dolgozott hol szerkeszt?ként, hol haditudósítóként a vezet? német lapnál, a Frankfurter Allgemeine Zeitungnál.

Szó, ami szó, a világ százharminc országában árusított Die Welt egyetlen nap se felejtette el, hogy politikailag korrekt legyen, „szembenézzen a történelemmel" és ha ránk került a sor, soha ne maradjon a nyugati f?sodratú sajtó mindegyik válfajától elvárt „populista" jelz?, a „fasisztaveszély" és bolondgomba társaik. Azt azért jegyezzük meg, hogy a lap itteni tudósítója, Boris Kálnoky az utóbbi években viszont határozott lépteket tett a valóságszeretet felé vezet? veszélyes ösvényen.

Ami Merkelt illeti, a kancellár volt a tökély, Putyin az ?sgonosz, a közel-keleti és ázsiai térségben az amerikai bombázások üdvösek voltak. Németország pedig mintaállam volt.

Majd eljött szilveszter napja Kölnben, és sok más német városban. Amikor a német sajtó elfelejtette feladatát teljesíteni. Eltekintve néhány helyi laptól, amelyek röviden motyogtak valamit, éppen az er?szakdzsemborik elkövet?inek azonosságát és azok dimenzióit messzemen?en kisebbítve. A hallgatásban derekasan részt vett, a Magyarországot a sajtószabadság hiányáért bírálni soha el nem felejt? közszolgálati ZDF, amely a több tízmilliós nyilvánosság bocsánatát kérte. A német sajtót drámaian megrázta saját magatartásának ulfkottei nyilvánosságra törése. A zavar hosszú id?n át tapintható volt.

Így a Die Weltnél is, ahol csak hetek után mozdult meg valami.

Pontosan január 21-én. Amikor azt a meglepetést kínálta, hogy egy idegen ország rossz gyakorlatát párhuzamba állította saját rossz gyakorlatával, így az el?bbit mintegy relativizálva. Arról írt, hogy nemcsak Svájcban, hanem Bajorországban és Baden-Württemberg tartományban is bizony elveszik a migránsoktól („menekültekt?l") a készpénzüket.

De ez semmi volt ugyanennek a számnak egy másik cikkéhez képest, amely azt sugallta, hogy a berlini szerkeszt?ség plafonja szakadhatott be és okozhatta a száznyolcvan foknál nem kisebb fordulatot. E cikk úgy ment neki Angela Merkel kancellárnak – Európában Németország hirtelen elszigetel?dött címmel –, mintha azt egy hazai jobboldali szerkeszt?ségben fogalmazták volna. Ebben ilyeneket olvashattunk: „A Rajna és az Odera, a Keleti-tenger és a Boden-tó között hosszú évek óta az az ?rület terjedt el, hogy mindent európainak kell tartani, ami megfelel a német érdekeknek. Aki más nézetet képvisel, azt nálunk gyorsan nacionalistának hordták le… Vajon a menekültkérdésben Berlin meggy?z?dése európaibb, mint Franciaországé, Svédországé, Dániáé, Lengyelországé, Ausztriáé vagy Magyarországé (hogy csak néhányat említsünk)?"

És e kopernikuszi fordulatot jelz? cikk zárómondatai: „Keményebben megfogalmazva: Európa »egy óriási temet? laboratóriuma« (Tomás Masaryk), amely most is összeomolhat és káoszba süllyedhet. Ezt minden eszközzel meg kell akadályozni. Európát meg?rizni az európai vezet? hatalmak els?rend? kötelessége. Fontosabb annál, mint az egész világ menekültjeit befogadni. Ett?l függ ugyanis a jó vagy a rossz, a kontinens háborúja vagy békéje."

Csakhogy a szerkeszt?ségi mennyezet lezuhanásával el?állt állapot állandósult az egykor Hamburgban kiadott lapnál, amely január 25-én hasonló cikket jelentetett meg Merkel fájó európai magányáról. Január 29-én pedig az Oxfordban tanító Paul Collier közgazdász-migrációkutató, volt Világbank-elnök írását nyomtatta ki Merkel a hibás a menekültválságért? Ki más? címmel, amelyben Collier felteszi a kérdést, vajon milyen vonzer?t gyakorol a

kancellár nyitott európai kapukra vonatkozó ígérete arra a százmillió afrikaira, akik az egyenlít?t?l délre fekv? térségben élve egyre inkább készen állnak arra, hogy elhagyják országaikat?

A februárt a Die Welt azzal kezdte, hogy feltette a kérdést kérd?jel nélküli cikkében: „Miért jelentenek a lezárt határok szabadságot is”. Ebben az olvasható, hogy Németországnak át kell gondolnia, hogy túlterhelt közjavait, azaz a német népet kiszolgáló, egyre reménytelenebbül túlterhelt intézményeit megvédje: „Az egész világ által történ? használatuk lehet?vé tétele nem liberális.” Majd azt írja: káosz, er?szak és eredménytelenség következik abból, ha az államok lemondanak arról, hogy határaikat és így a polgárok köztulajdonát hatékonyan megvédjék, Magyarországot és Spanyolországot állítva példaként, amelyek „ott emeltek határkerítést, ahol szükség volt a beözönl?k kívül tartására”. Miközben egy nappal korábban Seehofer (bajor miniszterelnök) nyugodtan utazhat Moszkvába cím? cikkében leszögezte, Putyin orosz elnök démonizálása nem politika, hanem annak rossz pótléka.

Dörgölhetjük a szemünket, hogy jól látunk-e. De jól. Itt már nincs visszaút. Amit egy csütörtökön megjelent cikk is bizonyít, amely azt írja: megtörtént az elképzelhetetlen, a szíriai orosz bombázások meger?sítették az Aszad-rendszert, miközben az amerikai és szaúd-arábiai bombázások hatástalanok, hosszan dicsérve a nyugati világ rosszcsontját, Oroszországot.

Mintha nálunk jelent volna meg.

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló